

საქმე # 160100119003133952

საქმე #1/279-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

11 ოქტომბერი 2019 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**
სხდომის მდივანი - **ცაცა ებრალიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნი--- პა-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - და--- კი-----ი, დაბადებული - 19-----ს,
საქართველოს მოქალაქე, საშუალო განათლებით, პირადი #01-----,
ნასამართლობის არმქონე, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები:
დმანისი, სოფელი გომარეთი.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,120-ე მუხლი.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ჯანმრთელობის
განზრახ მსუბუქი დაზ--ნება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 3 აგვისტოს, დაახლოებით 16:15 საათზე, დმანისის რაიონის
სოფელ გომარეთში, მზ-- ჭა-----ს საცხოვრებელი სახლის გვერდით, ქუჩაში, და---
კი-----მა სახლიდან დიდი ხნით გასვლის გამო წარმოშობილი კონფლიქტის
დროს, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს მა---მ თე-----ს,
რომელთან ერთადაც მუდმივად ეწევა ერთიან საოჯახო მეურნეობას,

რამდენჯერმე დაარტყა ქვა თავის არეში, რითაც მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზ--
ნება ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით.

1.2. ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული
ბიუროს 2019 წლის 8 აგვისტოს სასამართლო-სამედიცინო- ექსპერტიზის
№006008319 დასკვნის თანახმად - „შპს დმანისის რეგიონალური ჯანდაცვის
ცენტრის ფორმაN100, რეგისტრაციისN2165-ის მონაცემებით, მა---მ თე-----ს
03.08.19 წ. აღენიშნებოდა დაჟეაჟილი ჭრილობები თხემისა და კეფის მიდამოებში.
არნიშნული დაზ--ნებები განვითარებულია მკვრივი ბლაგვი საგნის მოქმედებით
და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით,
ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.

1.3. და--- კი-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა ემყარება
სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას:
ბრალდებულის დაკავებისა ოქმს, დაზარალებულ მა---ა თე-----ის, მოწმეების ა-----
-- თე-----ის, მზ-- ჭი-----ის, ნი--- ჭი-----ის, რო---ტ ოკ-----ის დაკითხვის ოქმებს;
ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო სამედიცინო- ექსპერტიზის დასკვნას;
ასევე და--- კი-----ის გამოკითხვის ოქმს (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას).

2.2. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები
შეთანხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ და--- კი-----ის
სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები
მხარეებს საქმის არსებითად განხილვის დროს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც
ისინი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.3. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებულება
უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის,
დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის
შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის
საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა
ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის
მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს
მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა
ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.4. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ
მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის
ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული
სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე Barberà, Messegue, Jaborado v. Spain, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ
შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ

სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგი---ს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე Bulychevy v. Russia, პუნქტი 32).

2.5. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლო საქმეში არსებულ მტკიცებულებებს, რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებულად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 120-ე მუხლით კრიმინალიზებულია ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზ--ნება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა ან საერთო შრომისუნა----ნობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა გამოიწვია. აღნიშნული მუხლით გათვალისწინებული სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა. ქმედების ამ დანაშაულად დაკვალიფიცირებისათვის განმსაზღვრელია, რომ დანაშაულის სუბიექტმა დაზარალებულს განზრახ მიაყენოს ჯანმრთელობის მსუბუქი დაზ--ნება, რამაც თავის მხრივ უნდა გამოიწვიოს: ა) ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლა; ბ) საერთო შრომისუნა----ნობის უმნიშვნელო ან არამყარი დაკარგვა. ერთ-ერთი ამ გარემოების სავალდებულოდ არსებობის გარეშე სუბიექტის მიერ განხორციელებული ქმედება სსკ-ის 120-ე მუხლით ვერ დაკვალიფიცირდება. ამასთან, სავალდებულოდ უნდა დადგინდეს მიზეზობრივი კავშირი სუბიექტის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის.

3.2. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹ მუხლით დაწესებულია პასუხისმგებლობა ოჯახური დანაშაულისთვის, რაც განმარტებულია, როგორც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 108-ე, 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 125-ე, 126-ე, 137-ე–141-ე, 143-ე, 144-ე–144.3, 149-ე–151-ე, 160-ე, 171-ე, 253-ე, 255-ე, 255.1, 3811 და 3812 მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა. ოჯახური დანაშაულისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ მუხლში აღნიშნული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით, ამ მუხლზე მითითებით. ამავე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრები ასევე ა----ნ მეუღლე და, აგრეთვე, პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

3.3. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულის დაკავების ოქმით, დაზარალებულ მა--
--ა თე-----ის, მოწმეების ა----- თე-----ის, მზ-- ჭი----ის, ნი--- ჭი----ის, რო----ტ ოკ-----
----ის გამოკითხვის ოქმებით; ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო
სამედიცინო--- ექსპერტიზისდასკვნით; ასევე და---- კი-----ის გამოკითხვის

ოქმით (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას) უტყუარად დასტურდება ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2019 წლის 3 აგვისტოს, დაახლოებით 16:15 საათზე, დმანისის რაიონის სოფელ გომარეთში, მზ-- ჭა----ს საცხოვრებელი სახლის გვერდით, ქუჩაში, და---- კი-----მა სახლიდან დიდი ხნით გასვლის გასვლის გამო წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლეს მა----მ თე-----ს, რომელთან ერთადაც მუდმივად ეწევა ერთიან საოჯახო მეურნეობას, რამდენჯერმე დაარტყა ქვა თავის არეში, რითაც მიაყენა მსუბუქი ხარისხის დაზ--ნება ჯანმრთელობის ხანმოკლე მოშლით. ამდენად, სასამართლოს მიაჩნია, რომ სახეზეა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულისათვის სავალდებულო ყველა ნიშანი. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწინააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

3.4. ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობის საფუძველზე სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ და---- კი-----მა ჩაიდინა საქართველოს სსკ-ის 11¹,120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაული - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ჯანმრთელობის განზრახ მსუბუქი დაზ--ნება, რამაც მისი ხანმოკლე მოშლა გამოიწვია, რისთვისაც იგი ცნობილ უნდა იქნეს დამნაშავედ.

4. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

4.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავდროულად მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილ დანაშაულის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრინციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

4.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწინებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავეს წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

4.3. განაჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

4.4. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეში, და--- კი-----ის მიმართ დამამძიმებელი გარემოებები არ მოიპოვება, ხოლო შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს და ინანიებს ჩადენილ დანაშაულს, ბრალდებულმა სასამართლო სხდომაზე ითხოვა, მის მიმართ მსუბუქი სასაჯელის გამოყენება.

4.5. სასამართლო ითვალისწინებს დანაშაულის საზოგადოებრივ საშიშროებასა და ხასიათს, ასევე იმ გარემოებას, რომ დანაშაულებრივი ქმედება ჩადენილია ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ, რაც მისი გავრცელების მასშტაბების გათვალისწინებით მომეტებული საშიშროების მატარებელია, ასევე მის პირად და განაჩენის 4.4. პუნქტში მითითებულ გარემოებებს, მის კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას, სასამართლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპიდან გამომდინარე, და--- კინწურასვილს სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 11¹,120-ე მუხლით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთა 7 (შვიდი) თვის ვადით, როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებას და და--- კი-----ის რესოციალიზაციას.

5. აღკვეთი ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

და--- კი-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

1. და--- კი-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹,120-ე მუხლით გათვალისწინებული დანაშაულის

ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს 7 (შვიდი) თვით თავისუფლების აღკვეთა.

2. და--- კი-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს.

3. და--- კი-----ს სასჯელის მოხდის ვადა აეთვალოს დაკავების დღიდან - 2019 წლის 3 აგვისტოდან.

4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი